

כיצד הכירה את בעלה, איך התנהלו חייהם המשותפים ומדוע החליטה להגר ממנו

כאשר חזר בעלי מירושלים היה זועם מאוד. מסתבר כי בני-מישפחתו צחקו ממנו שאני עושה מסיבה בביתו והוא איננו מוזמן. הם אמרו לו שיש לי מאהבים וכל מיני דברים כאלה שהרגיו אותך נורא. הוא אפילו הלך אל מאיה, וביקש שתחזיר לו את הכסף שנתן לה כמתנת יום-הולדת לפני שנסע לירושלים.

זה שבר את גב הגמל. פיתאום ראיתי את יחסיו דרך עיניה של כתי, והבנתי שזה לא יכול להימשך כך. אמרתי לו שהחלטתי לעזוב אותו ויש לו זמן לפנות לעורך-דין, לפתוח תיק גירושין. אבל ררשתי שיחזיר לי את 8000 הדולר שלי, שמצא במכונת הכביסה ולקח לעצמו.

מאותו יום לא תיפקדתי בבית. לא כישלתי, לא כיבסתי ולא עשיתי קניות. בעלי היה מאוד אומלל. הוא התחנן שלא אעזוב אותו. הוא הבטיח לי שוב הרים וגבעות ועשה את כל עבודות-הבית בעצמו.

ביומי נסעתי עם מאיה לפאריס. לקחתי איתי רק מזוודה אחת, את כל יתר הדברים השארתי בבית. לא סיפרתי לבעלי שאני נוסעת ולא השי ארתי כל מיכתב.

צילום: אבי הוואב, החדש

גיתית במעצר (מימין: השוטרת מולי שחורי, משמאל: שוטרת עשיתי שטויות ואני מוכנה לשלם עבורן)

ליד מיטתו של בעלי, כאשר היה ישן. כתבתי את שמו מתחת לאותיות הרפוס, אבל לא כחתימה, אלא סתם. כאשר התעורר, היה מבולבל, הביט בצוואה ושאל אותי: "מתי חתמתי על זה?" צחקתי ואמרתי לו שזו סתם בדיחה, והשמרתי את כל העותקים. אני יודעת שאני לא צדיקה תמימה, עשיתי שטויות ואני מוכנה לשלם עבורן. עניין הצוואה היה טיפשי ואני מתחרטת עליו, אבל לא הרגתי את בעלי ולא נגעתי בו לרעה. אני סומכת על עורך-דיני, מאיר זיו, שיעזור לי לצאת מכל הבוק הזה שהסתבכתי בו בצורה כלי-כך אומללה.

יוצא נגדי צרעיקוביציאה מהארץ, ימשוך את העניינים בבית-הדין הרבני, וייתש אותי. אמרתי לו בטלפון שאם יחזיר לי את הכסף, אבוא מייד ארצה ואתן לו גט. או החלטתי שאסור לי לחזור ארצה. אבל אחרי-כך שיניתי את דעתי, וחי שבתי שאם אחזור רק ללילה אחד, כרי לקחת את הכסף שנתתי לחברים להמירו לדולארים, לא יכול לקרות לי כלום.

זה נכון שביקשתי מיוסף מולר לבוא איתי לעורכת-הדין ולקחתי ממנה את כל ההעתיקים. מחקתי בטיפקס את חתימתי של מולר והינחתי את הצוואה

כאשר התכוננתי ללכת למחרת לסופר-מרקט, הוא אמר שאם אני אעזוב אותו הוא יתאבד. נמאס לי מהאיומים האלה, ואמרתי לו שאם הוא באמת רוצה להתאבד, שיקח 3000 כדורי-שינה ולא 10, כמו שהוא נוהג לקחת, אולי זה יספיק. אמרתי לו גם שאם הוא כלי-כך אוהב אותי, שישאיר לי ולמאיה את כל רכושו.

כאשר חזרתי מהמכולת מצאתי אותו שוכב על הספה, ישן ונוחר. בידו היה פתק, עליו כתב שהוא אוהב אותי. מצטער על הכל ומשאיר לי את כל רכושו. לידו היו שתי הפיסות ריקות של כדורי-שינה. לא יכולתי לדעת כמה כדורים לקח. הלכתי לסידורים, וכאשר חזרתי בצעירים הוא התעורר ורצה ללכת לשירותים, אבל הוא היה כלי-כך מטושטש שהייתי צריכה לעזור לו ללכת. הוא המשיך לישון ובאותו לילה עזבתי את הארץ.

אחרי שנסעתי, שמעתי שפתחו נגדי תיק במישטרה בחשד שניסיתי להריג עיל אותי וברחתי מהארץ. הוא היה מטלפן לי כל שבוע ומבקש שאחזור אליו, אבל אני אמרתי לו שלא אחזור ארצה לתת את הגט עד שלא יחזיר לי את הכסף שלקח ממכונת-הכביסה.

באוקטובר שנה שעברה הוא טילפן לי ללונדון, ושאל אם הוא יכול לבוא לבקר אותנו. אמרתי לו שלולא יחסיו הגרועים עם הילדה הייתי מסכימה, אבל הוא משיפע עליה לרעה, ולכן זה בלתי-אפשרי.

בינואר השנה קיבלתי את המיס' מכים מבית-הדין הרבני. הוזמנתי לדין ב-27 בחודש. נסעתי לפאריס ככוונה לחזור ארצה, אבל אחרי מחשבה נוספת החלטתי לא לבוא. חששתי שהוא

גיתית בנעוריה בתל-אביב. אחרי גירושיה הלכתי לשדכן...

הללו שהיה בלעדיי, וביקש עוד צ'אנס. הראיתי לו את כרטיס הטיסה שלי לפאריס, ואמרתי לו שיש לי עד אז עוד שבועיים ואני מוכנה לעשות נסיון. אם הנסיון יצליח, אבטל את הכרטיס. חזרנו לגור בדירתו, אבל מייד ראיתי שזה בלתי-אפשרי. כבר אחרי זמן קצר הוא התחיל לצעוק על מאיה מדוע השאירה אל נעלי-הבית שלה בסלון. מדוע לחצה על שפופרת מישחת-השיניים מהאמצע ולא מהקצה, ומדוע לא כיבתה את החשמל בחדר.

הצוואה במיטה
התחלתי שוב לארוז ואמרתי לו שהזמנתי חברת-הובלה כדי שתור

גיתית במעצר. אני לא צדיקה תמימה!